

ΠΡΩΤΟ ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Περιοδικὸ Πνευματικῆς Οἰκοδομῆς

Ἱ. Ν. Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου & Ἁγίου Στεφάνου

Δ. Κ. Ἁγ. Στεφάνου Δήμου Διονύσου Ἀττικῆς

Διεύθυνση: Κοιμ. Θεοτόκου 11, 14565 Ἁγ. Στέφανος Τηλέφωνο/ Fax: 210 8141919

e mail: enoria_koimth_agst@yahoo.gr Διαδίκτυο: <http://agstefanos.blogspot.com>

Τεύχος 8^ο

Σεπτέμβριος 2012

Ἔτος 1^ο

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ

Ἡ προσκύνηση τῶν μάγων (Ματθ. 2, 1-12)

Ὁ Ἰησοῦς Χριστός εἶναι βασιλεύς ὡς Θεός, γι' αὐτό καί εἶπε «*ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ κόσμου τούτου*» (Ἰωάν. 18,36). Ἀλλά ἦταν καί ὡς ἄνθρωπος βασιλεύς ὁ Χριστός, γιατί εἶχε τά ἔργα τοῦ ἀληθινοῦ βασιλέως. Τά δέ ἔργα πού χαρακτηρίζουν τόν ἀληθινό βασιλέα εἶναι τό νά νομοθετεῖ τόν λαό του, νά τόν ἀγαπᾶ καί νά θυσιάζεται γι' αὐτόν. Τά χαρακτηριστικά αὐτά τά εἶχε ὁ Χριστός, γιατί κήρυξε τό ἅγιο Εὐαγγέλιο στους ἀνθρώπους καί θυσιάστηκε γι' αὐτούς. Ἡ παραπάνω προφητεία τοῦ Μιχαίου λέει γιά τόν Μεσσία ὅτι θά ποιμάνει τον Ἰσραήλ, ὅτι θά εἶναι ὁ ποιμένας τοῦ Ἰσραήλ. Ἀλλά γιατί λέγεται ποιμένας τοῦ Ἰσραήλ μόνο, ἀφοῦ ἐποίμανε ὅλη τήν οἰκουμένη; Καί πῶς λέγεται ποιμήν τοῦ Ἰσραήλ, ἀφοῦ οἱ Ἰσραηλίτες δέν τόν πίστευσαν;

Ἀρχίζοντας ἀπό τό τελευταῖο ἐρώτημα ἔχουμε νά ἀπαντήσουμε ὅτι ἂν δέν πίστευσαν ὅλοι οἱ Ἰσραηλίτες στόν Χριστό, αὐτό εἶναι δικό τους ἀμάρτημα. Ὅμως «*ὅσοι ἐξ αὐτῶν ἐπίστευσαν, ἐποίμανε αὐτούς*»¹. Γιά τό ἄλλο ἐρώτημα, τό γιατί ὁ Μεσσίας χαρακτηρίζεται ὡς ποιμένας τοῦ Ἰσραήλ μόνο, ἐνῶ εἶναι ὅλης τῆς οἰκουμένης ποιμένας, λέγουμε πρῶτα, μαζί μέ τόν Ζιγαβηνό, ὅτι το ὄνομα «Ἰσραήλ» δέν ἐρμηνεύεται ἐθνολογικά, ἀλλά σημαίνει γενικά πάντα «*ὄρωντα τόν Θεό*». Λέγοντας λοιπόν τόν Χριστό «*ποιμένα τοῦ Ἰσραήλ*», τόν ἐννοοῦμε ὡς ποιμένα ὅλων τῶν πιστῶν του γενικῶς. Ἀλλά καί ὁ ἀπόστολος Παῦλος λέγει: «*Οὐ πάντες οἱ ἐξ Ἰσραήλ, οὗτοι Ἰσραήλ*» (Ρωμ. 9,6). Δέν ταυτίζεται, δηλαδή, ὁ ἀληθινός Ἰσραήλ μέ ὅλους ὅσους κατάγονται ἀπό τόν Ἰσραήλ.

Μετά τήν ἀγγελία τῶν μάγων ὁ Ἡρώδης τούς κάλεσε «*λάθρα*», μυστικά, καί «*ἠκρίβωσε παρ' αὐτῶν τόν χρόνον τοῦ φαινομένου ἀστέρος*»

(στίχ.7). Γιατί τούς κάλεσε «*λάθρα*»; Γιατί ὑποπευόταν τούς Ἰουδαίους, ἀφοῦ τους θεωροῦσε συγγενεῖς τοῦ γεννηθέντος Μεσσίου. Δέν ἤθελε νά ἀκούσουν οἱ Ἰουδαῖοι αὐτά πού αὐτός θά ρωτοῦσε τούς μάγους καί καταλάβουν ὅτι θέλει νά ἐξοντώσει τόν νεογεννηθέντα καί νά προσπαθοῦσαν λοιπόν νά τόν διασώσουν, ὡς δικό τους βασιλέα. Ὁ Ἡρώδης ρώτησε καί ἔμαθε ἀπό τούς μάγους ἀκριβῶς τόν χρόνο τῆς ἐμφανίσεως τοῦ ἀστέρος («*ἠκρίβωσε τόν χρόνον*»), γιατί ἤθελε νά μάθει ἀπό αὐτό τόν χρόνο τῆς γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ. Κατά τόν ὑπολογισμό πάντως τοῦ Ἡρώδου ὁ ἀστήρ ἐφανίστηκε τότε πού γεννήθηκε ὁ Χριστός. Οἱ μάγοι πορεύθηκαν πρὸς τήν Βηθλεέμ μέ τήν ἐντολή τοῦ Ἡρώδου νά ξαναεπιστρέψουν στό Ἱεροσόλυμα γιά νά τόν πληροφορήσουν περί τοῦ Παιδίου, γιά νά τον προσκυνήσει τάχα καί αὐτός. Μέ τήν ἀναχώρηση τῶν μάγων ἀπό τό Ἱεροσόλυμα πρὸς τήν Βηθλεέμ ἐφάνη πάλι ὁ κρυβεῖς ἀστήρ. Ἀλλά, ἀφοῦ ἔμαθαν τό χωρίο τῆς γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ, γιατί φάνηκε ὁ ἀστήρ; Φάνηκε γιά νά τους ὑποδείξει πού ἀκριβῶς εἶναι τό Παιδίο. Γιατί, πῶς θά τό γνώριζαν αὐτοί αὐτό, ἀφοῦ τό Παιδίο θά βρισκόταν σέ κάποια ταπεινή οἰκία, ἡ δέ Μητέρα του δέν ἦταν κάποια ἐπίσημη γνωστή γυναίκα; Γι' αὐτό λοιπόν ἦρθε ὁ ἀστήρ γιά νά καθοδηγήσει τούς μάγους· καί «*ἐλθὼν ἔστη ἐπάνω οὗ ἦν τό παιδίον*» (στίχ. 9). Οἱ μάγοι προσκύνησαν τόν Ἰησοῦν Χριστόν ὄχι στό σπήλαιο ὅπου γεννήθηκε, ἀλλά σέ κάποια ταπεινή οἰκία, τήν ὁποία βρῆκε ὁ Ἰωσήφ στήν Βηθλεέμ τήν ἄλλη ἴσως ἡμέρα τῆς γεννήσεως τοῦ Θεοῦ Βρέφους. Γι' αὐτό καί λέγει τό κείμενό μας περί τῶν μάγων ὅτι «*ἐλθόντες εἰς τήν οἰκίαν εἶδον τό Παιδίον μετά Μαρίας τῆς Μητρός αὐτοῦ*» (στίχ. 11). Οἱ μάγοι εἶδαν ἀπλῶς ἕνα βρέφος ἐσπαργανωμένο καί μία πτωχή μητέρα. Καί ὅμως φωτίστηκαν ἀπό θεία ἔλλαμψη καί ἐνόησαν ὅτι αὐτό τό Βρέφος εἶναι ὁ ἀναμενόμενος Μεσσίας. Γι' αὐτό τόν προσκύνησαν ὡς Θεό: «*Καί πεσόντες προσεκύνησαν αὐτῷ*» (στίχ. 11).

¹ Ζιγαβηνός, MPG 129,141

ΑΠΟ ΤΗΝ ΛΑΤΡΕΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Ὁ Ἑσπερινός (Γ' μέρος)

Μετά τήν Εἴσοδο τοῦ Ἑσπερινοῦ καί μετά τό «Φῶς ἰλαρόν», γιά τά ὁποῖα μιλήσαμε στό προηγούμενο περιοδικό, ψάλλεται τό «Προκείμενον». Αὐτό εἶναι ἕνας μικρός στίχος Ψαλμοῦ, πού «ἔκειτο» «πρό», βρισκόταν δηλαδή και ψαλλόταν πρίν ἀπό τά ἀγιογραφικά ἀναγνώσματα. Αὐτά τά ἀγιογραφικά ἀναγνώσματα τά ἀκοῦμε σήμερα σέ ὀρισμένες μόνο μεγάλες ἐορτές. Παλαιότερα ὅμως ἦταν μόνιμα σέ κάθε Ἑσπερινό. Ἦ, ἀντί γιά ἄλλο ἀγιογραφικό ἀνάγνωσμα, ψαλλόταν ἕνας Ψαλμός, ἀλλά στήν ἀρχή τοῦ Ψαλμοῦ ψαλλόταν ἕνας στίχος, ὁ ὁποῖος καί ἐπαναλαμβάνονταν μετά ἀπό κάθε στίχο τοῦ ὅλου Ψαλμοῦ. Γι' αὐτό τόν στίχο αὐτόν τόν ἔλεγαν «Προκείμενον». Κάθε μέρα τῆς ἐβδομάδος ἔχει καί τό δικό της «Προκείμενον», πού φαίνεται νά ἔχει κάποια σχέση μέ τό θέμα τῆς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος. Γιατί κάθε ἡμέρα τῆς ἐβδομάδος εἶναι

ἀφιερωμένη σέ κάποιο θέμα. Τό «Προκείμενον», γιά παράδειγμα, τοῦ Ἑσπερινοῦ τοῦ Σαββάτου σχετίζεται μέ τήν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ, πού ἐορτάζουμε τήν Κυριακή, γι' αὐτό καί τό «Προκείμενον» αὐτό εἶναι «ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο», πού ταιριάζει στόν Ἀναστάντα Κύριον. Τίς μεγάλες Δεσποτικές ἐορτές δέν ψάλλονται τά συνηθισμένα «Προκείμενα» τῆς ἡμέρας, ἀλλά ἄλλα εἰδικά «Προκείμενα», πού ἀρμόζουν στό πανηγυρικό γεγονός τῆς ἐορτῆς καί ψάλλονται ἐπιβλητικά στόν Βαρύ τόν Ἦχο. Εἶναι τά ἐξῆς δύο μικρά «Προκείμενα», γνωστά στούς εὐσεβεῖς χριστιανούς πού ἐκκλησιάζονται συχνά: (α) «*Τίς Θεός μέγας, ὡς ὁ Θεός ἡμῶν; Σὺ εἶ ὁ Θεός ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος*» καί (β) «*Ὁ Θεός ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καί ἐν τῇ γῇ πάντα ὅσα ἠθέλησεν ἐποίησεν*». Οἱ Κατανυκτικοί Ἑσπερινοί τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς ἔχουν πάλι αὐτοί ἄλλα δύο δικά τους «Προκείμενα». Εἶναι κατανυκτικά καί πένθιμα, πού ἀρμόζουν στήν κατανυκτική ἀτμόσφαιρα τῆς περιόδου αὐτῆς. Εἶναι τά ἐξῆς: (α) «*Μὴ ἀποστρέψῃς τό πρόσωπόν σου ἀπό τοῦ παιδός σου, ὅτι θλίβομαι· ταχύ ἐπάκουσόν μου, πρόσχες τῇ ψυχῇ μου καί λύτρωσαι αὐτήν*» καί (β) «*Ἐδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τό ὄνομά σου, Κύριε*».

Μετά τά «Προκείμενα» φθάνουμε στό τελευταῖο μέρος τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ἑσπερινοῦ. Τό τελευταῖο αὐτό μέρος τό ἀποτελοῦν: (α) οἱ Δεήσεις, (β) τά Ἀπόστιχα καί (γ) τά Ἀπολυτικά. Οἱ Δεήσεις, πού λέγονται ἀπό τόν ἱερέα, ἔχουν διάφορα αἰτήματα γιά ζῶντες καί γιά κεκοιμημένους, γιά τούς δωρητές καί τό προσωπικό τοῦ Ναοῦ. Καί ὁ ψάλτης ἀπαντᾷ στά αἰτήματα αὐτά μέ τό

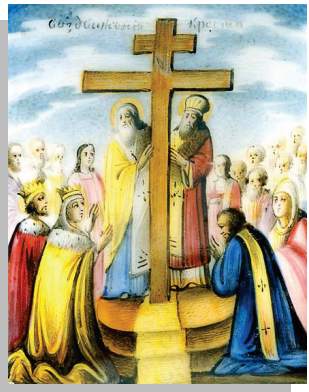
«Κύριε ἐλέησον». Οἱ Δεήσεις αὐτές τελειώνουν μέ τό «Καταξίωσον». Αὐτό πάλι εἶναι μία μικρή καί ὠραία δέηση, στήν ὁποία παρακαλοῦμε νά περάσουμε ἀναμάρτητα τήν ἐσπέρα. Μετά τό «Καταξίωσον» ὁ ἱερέας λέει πάλι ἄλλες δεήσεις μέ πολύ πνευματικά αἰτήματα. Τελειώνοντας καί τίς δεήσεις αὐτές ὁ ἱερέας εὐλογεῖ τόν λαό μέ τό «εἰρήνη πᾶσι» καί τόν καλεῖ νά σκύψει τό κεφάλι του, γιά νά δηλώσει τήν ὑποταγή στόν Χριστό, πού ἔκλινε οὐρανοῦς καί κατέβηκε στήν γῆ γιά νά τόν σώσει. Ὁ ἱερέας στήν συνέχεια διαβάζει μυστικά μία εὐχή, στήν ὁποία παρακαλεῖ τόν Θεό νά διαφυλάξει τούς πιστούς κατά τήν ἐσπέρα καί τήν ἐπερχόμενη νύχτα ἀπό κάθε ἐχθρό και ἀπό κάθε σατανική ἐνέργεια. Μέ τήν εὐχή αὐτή, πού τήν λέμε εὐχή ἀπολύσεως, τελειώνει κατά βάση ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ. Τά ὑπόλοιπα πού ἀκοῦμε, τά Ἀπόστιχα καί τά Ἀπολυτικά, προστέθηκαν σέ μεταγενέστερη ἐποχή.

Μετά ἀπό αὐτό τό σημεῖο, πού εἶναι εἶπαμε τό τέλος τοῦ Ἑσπερινοῦ, στις μεγάλες ἐορτές γινόταν λιτανεία. Στήν πορεία αὐτή τῆς λιτανείας ψαλλόταν ἕνα τροπάριο σχετικά μέ τήν ἐορτή, ἀλλά ἐπειδή ἡ λιτανεία ἦταν μακρά, στό ἕνα τροπάριο προστέθηκαν καί ἄλλα. Αὐτά εἶναι τά σημερινά «Ἀπόστιχα» πού λέμε. Τά «Ἀπόστιχα» λοιπόν εἶναι τροπάρια λιτανείας, πού γινόταν στήν ἀπόλυση τοῦ Ἑσπερινοῦ. Εἶναι ὠραία αὐτά τά τροπάρια, ἀφοῦ, καί ὅταν ἀκόμη δέν γινόταν λιτανεία, ψάλλονταν τά τροπάρια τῆς. Ἔτσι καί σήμερα ψάλλονται πάντοτε τά «Ἀπόστιχα». Ἀπό τά παραπάνω πού εἶπαμε, θά πρέπει νά καταλάβουμε εὐκολα γιατί σέ πολύ μικρές ἐορτές στά Μηναια δέν ὑπάρχουν «Ἀπόστιχα». Αὐτό συμβαίνει ἀπλυστατα, γιατί στίς μικρές ἐορτές δέν γινόταν λιτανεία καί δέν ὑπῆρχαν λοιπόν τροπάρια τῆς, γιά νά γίνουν Ἀπόστιχα.

Ὁ Ἑσπερινός τελειώνει μέ τό «Νῦν ἀπολύεις...». Τόν ὕμνο αὐτόν, ὅπως ξέρουμε, τόν εἶπε ὁ Συμεών ὁ Θεοδόχος, ὅταν κράτησε στήν ἀγκαλιά του τον Χριστό. Μέ τόν Συμεών τελείωσε ἡ Παλαιά Διαθήκη· τύπος δέ τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης εἶναι ὁ Ἑσπερινός, γιατί ὁ Ὁρθρος καί ἡ Θεία Λειτουργία τήν ἄλλη μέρα ἐκφράζουν τήν Καινή Διαθήκη. Ἔτσι μέ τόν ὕμνο τοῦ Συμεών, τό «Νῦν ἀπολύεις...», τό τέλος τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, τελειώνει καί ὁ Ἑσπερινός πού τήν ἐκφράζει. Ὡς τέλος τοῦ Ἑσπερινοῦ, στήν ἀπόλυσή του, ψάλλονται δύο ἢ καί τρία τροπάρια, πού, ἐπειδή ἀκριβῶς ψάλλονται στήν ἀπόλυσή του, τά τροπάρια αὐτά καλοῦνται «Ἀπολυτικά». Ἔδωσαν ὅμως καί τήν ἄλλη ἐρμηνεία, ὅτι δηλαδή τά τροπάρια αὐτά καλοῦνται «Ἀπολυτικά», ἐπειδή ψάλλονται σε «ἀπολελυμένο», σέ γρήγορο δηλαδή μέλος. Πραγματικά, τά «Ἀπολυτικά» ψάλλονται σέ σύντομο μέλος.

ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΠΑΤΕΡΕΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΜΑΣ

«Λόγος εἰς τὸν Τίμιον καὶ Ζωοποιὸν Σταυρὸν»
Ἁγίου Γρηγορίου Παλαμᾶ

Τοῦτο λοιπὸν εἶναι ἡ σοφία καὶ δύναμη τοῦ Θεοῦ, τὸ νὰ νικήσει δι' ἀσθενείας, τὸ νὰ ὑψωθεῖ διὰ ταπεινώσεως, τὸ νὰ πλουτίσει διὰ πτωχείας. Ὁχι μόνο δὲ ὁ λόγος καὶ τὸ μυστήριον τοῦ Σταυροῦ, ἀλλὰ καὶ ὁ τύπος εἶναι θεῖος καὶ προσκυνητός, διότι εἶναι σφραγίδα ἱερά, σωστικὴ καὶ σεβαστή, ἁγιαστικὴ καὶ τελεστικὴ τῶν ὑπερφυῶν καὶ ἀ-

πορρήτων ἀγαθῶν ποὺ ἐνεργήθηκαν στὸ γένος τῶν ἀνθρώπων ἀπὸ τὸ Θεό, ἀναιρετικὴ κατάρας καὶ καταδίκης, καθαιρετικὴ φθορᾶς καὶ θανάτου, παρεκτικὴ αἰδίου ζωῆς καὶ εὐλογίας, σωτηριῶδες ξύλο, βασιλικὸ σκῆπτρο, θεῖο τρόπαιο κατὰ ὄρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν, ἔστω καὶ ἂν οἱ ὀπαδοὶ τῶν αἰρετικῶν φρενοβλαβῶς δυσαρεστοῦνται. Ὁ Σταυρὸς τοῦ Κυρίου παριστάνει ὅλη τὴν οἰκονομία τῆς σαρκικῆς παρουσίας καὶ περικλείει ὅλο τὸ κατ' αὐτὴν μυστήριον, ἐκτείνεται πρὸς ὅλα τὰ πέρατα καὶ περιλαμβάνει ὅλα, τὰ ἄνω, τὰ κάτω, τὰ γύρω, τὰ ἐνδιάμεσα καὶ τὸ ὅποιο ὁ ἴδιος ὁ Κύριος ὀνομάζει φανερώς ὕψος καὶ δόξα του, ὅταν ἐπρόκειτο νὰ ἀνεβεῖ σὲ αὐτό, κατὰ τὴ μέλλουσα δὲ παρουσία καὶ ἐπιφάνειά του προαναγγέλλει ὅτι θὰ ἔλθει τὸ σημεῖο τούτου τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου μὲ πολλὴ δύναμη καὶ δόξα.

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος γράφει πρὸς τοὺς Κολοσσαεῖς: «ἐνῶ εἴσαστε νεκροὶ ἀπὸ τὰ παραπτώματα καὶ τὴν ἀκροβυστία τῆς σάρκα, σὰς ἐξωποίησε μαζί του, χαρίζοντάς σας ὅλα τὰ παραπτώματα, ἐξαλείφοντας τὸ χειρόγραφο ποὺ περιεῖχε τίς ἐναντίον μας ἀποφάσεις, σηκώνοντάς το ἀπὸ τὴ μέση καὶ καρφώνοντάς το στὸ Σταυρό, ξεγυμνώνοντας δὲ τίς ἀρχές καὶ τίς ἐξουσίες, τίς διεπόμπευσε δημόσια θριαμβεύοντάς τες πάνω στὸ Σταυρό». (Κολ. 2,13).

Ἐμεῖς κλίνοντας τὰ γόνατα καὶ τίς καρδιές, ἅς προσκυνήσουμε μαζί μὲ τὸν ψαλμωδὸ καὶ προφήτη Δαβὶδ (Ψαλμ. 131,7) στὸ τόπο ὅπου στάθηκαν τὰ πόδια του καὶ ὅπου ἐξαπλώθηκαν τὰ χέρια ποὺ συνέχουν τὸ σύμπαν καὶ ὅπου ἐτεντώθηκε γιὰ μᾶς τὸ ζωαρχικὸ σῶμα καὶ προσκυνώντας καὶ ἀσπαζόμενοι αὐτὸν μὲ πίστη, ἅς παίρνομε πλούσιο τὸν ἀπὸ ἐκεῖ ἁγιασμὸ καὶ ἅς τὸν φυλάττομε. Ἔτσι καὶ κατὰ τὴν ὑπερένδοξη μέλλουσα παρουσία τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, βλέποντας τὸν νὰ προηγείται λαμπρῶς, θὰ ἀγαλλιάζωμε καὶ θὰ χοροπηδοῦμε διαπαντός, διότι πετύχαμε τὴν ἀπὸ τὰ δεξιὰ θέση, σὲ δόξα τοῦ σαρκικῶς σταυρωθέντος γιὰ μᾶς Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, στὸν ὅποιο πρέπει δοξολογία μαζί μὲ τὸν ἄναρχο Πατέρα του καὶ τὸ πανάγιο καὶ ἀγαθὸ καὶ ζωοποιὸ Πνεῦμα, τώρα καὶ πάντοτε καὶ στοὺς αἰῶνες τῶν αἰώνων. Γένοιτο.

Ο ΑΓΙΟΣ ΤΟΥ ΜΗΝΑ

ΠΙΣΤΙΣ, ΕΛΠΙΣ, ΑΓΑΠΗ ΚΑΙ ΣΟΦΙΑ
(17 Σεπτεμβρίου)

Οἱ τρεῖς Μάρτυρες, ἡ Πίστις, ἡ Ἐλπίς καὶ ἡ Ἀγάπη, εἶναι θυγατέρες τῆς Ἁγίας Σοφίας, ὅπως ἀκριβῶς καὶ οἱ ἀρετές τῆς πίστεως, τῆς ἐλπίδας καὶ τῆς ἀγάπης εἶναι τέκνα τῆς σοφίας, τῆς ἀληθινῆς σοφίας τῆς «ἄνωθεν κατερχομένης», ποὺ γεννᾶ τὸν φόβο τοῦ Θεοῦ: «Ἀρχὴ σοφίας φόβος Κυρίου».

Οἱ τρεῖς κόρες τῆς Ἁγίας Σοφίας, εἶχαν ὅλες τίς ἀρετές, ὅπως τὸ δηλώνουν καὶ τὰ ὀνόματά τους. Ἀλλὰ καὶ ἡ μητέρα τους ἦταν ὄνομα καὶ πράγμα Σοφία. Κατεῖχε τὴν ἀληθινὴ ἀγάπη ποὺ εἶναι ἀνώτερη ἀπὸ τὴν φυσικὴ ἀγάπη, γι' αὐτὸ καὶ ἀπέβλεπε στὸ πνευματικὸ συμφέρον τῶν παιδιῶν της. Τὰ ἐνθάρρυνε νὰ προχωρήσουν στὸν θάνατο γιὰ τὴν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ, γνωρίζοντας πῶς ἔτσι τοὺς ἐξασφαλίζει τὴν ἀληθινὴ ζωὴ, ἀφοῦ «δίκαιοι εἰς τὸν αἶώνα ζῶσι» (Σοφ. Σολομ. 5,1).

Ὁ τρόπος συμπεριφορᾶς τῆς Ἁγίας Σοφίας δείχνει τὸ μέτρο τῆς ἀγάπης πρὸς τὰ παιδιά, τὰ ὅποια δὲν εἶναι κτῆμα τῶν γεννητόρων τους, ἀλλὰ δῶρα τοῦ Θεοῦ πρὸς τοὺς γονεῖς, οἱ ὅποιοι εἶναι συνεργάτες τοῦ Θεοῦ στὸ ἔργο τῆς δημιουργίας. Ἡ ἀληθινὴ ἀγά-

πη εἶναι ἀνιδιοτελής καὶ δὲν ζητᾶ ἀνταλλάγματα, δὲν περιμένει ἀνταπόδοση. Ἀγαποῦμε τὰ παιδιά ἐπειδὴ ἀγαποῦμε τὸν Θεὸ ποὺ μᾶς τὰ ἔδωσε καὶ αὐτὰ θὰ μᾶς ἀγαποῦν ἀληθινά ἂν τὰ ἔχουμε μάθει νὰ ἀγαποῦν τὸν Θεό. Ἐν ὀνόματι τῆς ἀγάπης δὲν πρέπει νὰ παραβιάζεται ἡ ἐλευθερία τῶν παιδιῶν, ἀλλὰ οὔτε καὶ ἀληθινὴ ἐλευθερία μπορεῖ νὰ ὑπάρξει χωρὶς τὴν ἀγάπη. Μιὰ ἀγάπη χωρὶς ἐλευθερία εἶναι δικτατορία, καὶ μιὰ ἐλευθερία χωρὶς ἀγάπη εἶναι ἀναρχία. Αὐτὸ ποὺ ἀγγίζει τὴν καρδιά τῶν παιδιῶν, περισσότερο ἀπὸ τὰ λόγια, εἶναι ἡ προσευχή γι' αὐτὰ καὶ τὸ σωστὸ παράδειγμα.

Ἡ Ὁρθόδοξη ἀγωγή βοηθᾶ στὸ ξεπέρασμα τῶν ὅποιων προβλημάτων καὶ δυσκολιῶν τῆς ζωῆς, χωρὶς νὰ δημιουργοῦνται ἢ νὰ παραμένουν στὴν ψυχὴ ἀποθημένα ποὺ ὀδηγοῦν, ὄχι σπάνια, σὲ δυσάρεστες καταστάσεις. Πολλοὶ γονεῖς, δυστυχῶς, «βγάζουν» τὰ ἀποθημένα τους στὰ παιδιά τους. Ὅ,τι ἀπέτυχαν νὰ κάνουν ἢ νὰ γίνουν στὴν ζωὴ τους, θέλουν νὰ τὸ κάνουν ἢ νὰ γίνουν αὐτὰ καὶ προσπαθοῦν μὲ κάθε τρόπο νὰ τοὺς τὸ ἐπιβάλουν.

Ἡ Ἁγία Σοφία ἦταν δημοκράτισσα μὲ ὅλη τὴν σημασία τῆς λέξεως. Ἐνθαρρύνει καὶ προτρέπει χωρὶς νὰ ἐπιβάλλει. Γνωρίζει ὅτι οἱ κόρες της ἀνήκουν στὸν Θεὸ καὶ Τοῦ τίς προσφέρει. Μπροστὰ στὴν ἀγάπη Του ξεπερνᾶ τὸν μητρικὸ πόνο. Πιστεύει στὴν αἰώνια ζωὴ καὶ ζεῖ μὲ τὴν ἐλπίδα τῶν μελλόντων ἀγαθῶν. Χωρίζεται προσωρινά ἀπὸ τὰ παιδιά της γιὰ νὰ ξανασμίξει μὲ αὐτὰ στὴν βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ
ΜΗΝΟΣ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2012

	Κυριακή	Δευτέρα	Τρίτη	Τετάρτη	Πέμπτη	Παρασκευή	Σάββατο
	<p>Ο Έσπερινός θα τελειώνει καθημερινώς τόν μήνα Σεπτέμβριο στις 6.00 μ.μ.</p>			<p>Άπολυτίκιον του Άγ. Πρωτομ. Στεφάνου. Ύχος δ'. Ταχύ προκατάλαβε.</p> <p>Βασιλείον διάδημα, έστέφη σή κορυφή, έξ άλλων ών υπέμεινας, υπέρ Χριστού του Θεού, Μαρτύρων πρωτόαθλε Στέφανε· σύ γάρ τήν Ίουδαίων απέλέγξας μανίαν, είδες σου τόν Σωτήρα του Πατρός δεξιόθεν. Αύτόν ούν έκδυσώπει αίεί, υπέρ τών ψυχών ήμών.</p>		<p>I ΑΡΧΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑΤΙΚΟΥ ΕΤΟΥΣ</p> <p>Θ.Λειτουργία & Άγιασμός 7.00 π.μ.</p>	
1 ΕΒΔΟΜΑΔΑ	<p>2 ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΓ' Ματθαίου</p> <p>Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ.</p>			<p>Τò Μυστήριο τής έξομολόγησης θά γίνεται κάθε Τρίτη.</p> <p>Τήν πρώτη και τρίτη έβδομάδα κάθε μήνα τò πρωϊ από τις 10.00 & τήν δεύτερη και τέταρτη έβδομάδα κάθε μήνα τò απόγευμα από τις 6.00</p>		<p>II ΓΕΝΕΣΙΟΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ</p> <p>Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ.</p> <p>Έσπερινός Σαββάτου 6.00 μ.μ.</p>	
2 ΕΒΔΟΜΑΔΑ	<p>9 ΚΥΡΙΑΚΗ πρό τής Υψώσεως</p> <p>Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ.</p>			<p>12 ΠΡΟΒΟΛΗ ΤΑΙΝΙΑΣ</p> <p>6.30 μ.μ.</p>		<p>14 ΥΨΩΣΙΣ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ</p> <p>Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ.</p>	<p>18</p> <p>Έσπερινός Σαββάτου 6.00 μ.μ.</p>
3 ΕΒΔΟΜΑΔΑ	<p>16 ΚΥΡΙΑΚΗ Μετά τήν Ύψώσιν</p> <p>Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ.</p>	<p>17 Άγ.Σοφίας</p> <p>Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ.</p>			<p>20 Άγ.Εύσταθίου</p> <p>Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ.</p>		<p>22</p> <p>Έσπερινός Σαββάτου 6.00 μ.μ.</p>
4 ΕΒΔΟΜΑΔΑ	<p>23 ΚΥΡΙΑΚΗ Α' Λουκά</p> <p>Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ.</p>	<p>24 Παναγίας Μυρτιδιωτίσης & Άγ.Σιλουανού</p> <p>Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ.</p> <p>Παρεκκλήσιο Άγ.Αναργύρων Λ. Νυμφών</p>	<p>25</p> <p>ΙΕΡΑ ΑΓΡΥΠΝΙΑ ΑΓ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ</p> <p>8.30-01.00</p>	<p>Άπολυτίκιον τής Εικόνας τής Παναγίας. Ύχος α'. Του λίθου σφραγισθέντος.</p> <p>Τήν θείαν σου είκόνα είς ήμάς έφανέρωσας, τήν πάλαι τιμωμένην έν Άβάσσω Πανάχραντε, και ώμοις εύλαβών σου οικετών, αρθείσαν πρός ήμάς ξενοπρεπώς· ώσπερ δώρημα τών θείων σου οικτιρμών, τοίς έκζητοῦσι δέδωκας. Δόξα τοίς σοίς χαρίσμασιν Άγνή· Δόξα τοίς μεγαλείοις σου· Δόξα τή πρός ήμάς σου Παρθένε χρηστότητι.</p>		<p>29</p> <p>Έσπερινός Σαββάτου 6.00 μ.μ.</p>	

ΤΑ ΝΕΑ ΤΗΣ ΕΝΟΡΙΑΣ ΜΑΣ

- Τόν μήνα Ίούλιο ή Έρανική Έπιτροπή του Ναού μας είσέπραξε 2.500 €. Σας εύχαριστούμε !!
- Έάν γνωρίζετε συμπολίτες μας πού έχουν ύλική ανάγκη, παρακαλούμε νά μάς τò γνωστοποιήσετε!

ΕΥΓΕΝΕΙΣ ΧΟΡΗΓΟΙ

FLAME
ΨΗΤΟΠΩΛΕΙΟ

Λ. Σταμάτας 2, πλ. Δροσιάς - τηλ.: 210 62.28.861-2

για κάθε κοινωνική σας εκδήλωση,
στον επαγγελματικό ή ιδιωτικό σας χώρο

Κρεσπώλεια

1ο Κατάστημα: Κοιμήσεως Θεοτόκου 5 Άγιος Στέφανος τηλ.: 210 6218775
2ο Κατάστημα: Λεωφ. Κρυονερίου 52 Κρυονέρι τηλ.: 210 6220261